

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Hovorky a přísedících Zdeňka Janů a Mgr. Bc. Martina Kosa, MBA, v hlavním líčení konaném dne 14. ledna 2016, takto:

Obžalovaný

Libor B. ,

nar. xxx, zaměstnanec xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha 6 –

Ruzyně,

je v i n e n , ž e

1. v přesně nezjištěné době pravděpodobně v červnu až srpnu 2014 v bytě v Praze xxx, který užívá, v době kdy mu byl Veronikou V., nar. xxx svěřen ke hlídání její syn pošk. nezl. A. V., nar. xxx, opakovaně, nejméně v 10 případech poté, co se nejprve sám svlékl a následně svlékl i pošk. nezl. A. V., a poté co se společně osprchovali, odvedl poškozeného do pokoje, kde si lehl na záda do postele a poškozeného položil čelem na sebe, a to tak, že hlava poškozeného směřovala k jeho nohám a nohy poškozeného k jeho hlavě, přičemž následně

poškozenému olizoval přirození a zadek včetně análního otvoru, zatímco poškozený mu na základě jeho pokynu rukou osahával jeho přirození a bral je do svých úst, přičemž nejméně v jednom případě se pokusil zavést svůj penis nebo prst do análního otvoru poškozeného, to vše za účelem svého sexuálního vzrušení, v důsledku čehož u něj došlo ke ztopoření pohlavního údu bez ejakulace, přičemž využil psychické a fyzické bezbrannosti poškozeného vyplývající z jeho převahy fyzické a psychické, a také z převahy dospělé autority, kdy poškozený byl vzhledem ke svému nízkému věku po všech stránkách nedostatečně vyspělý tak, aby mohl jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet, vyhodnotit a dostatečně projevit svoji vůli a dát jednoznačně najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním a odpor k němu nebo se jinak účinně bránit, kdy jednání obviněného nerozuměl, čehož si tento musel být nepochybně vědom a jeho stavu využil k dosažení svého cíle a tohoto jednání se dopustil, přestože věděl, že pošk. nezl. A. V. dosud nedovršil věku 15 let, což vyplývalo jednak z fyziognomie poškozeného a jednak mu byl věk poškozeného jako bývalému příteli matky poškozeného znám,

t e d y : donutil jiného k pohlavnímu styku a k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti a spáchal takový čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let,

2. v přesně nezjištěné době ve večerních hodinách dne 14.6.2015 v bytě v Praze xxx, který užívá, v době kdy mu byl Veronikou V., nar. xxx svěřen ke hlídání její syn pošk. nezl. A. V., nar. xxx, poté co nařídil poškozenému, aby se vysvlékl do naha a vytřepal si z oblečení pásek, se sám svlékl a osprechoval a následně odvedl poškozeného do pokoje, kde si lehl na záda do postele a poškozeného položil na sebe, a to tak, že hlava poškozeného směřovala k jeho nohám a nohy poškozeného k jeho hlavě, přičemž následně poškozenému olizoval přirození a zadek včetně análního otvoru, zatímco poškozený mu na základě jeho pokynu rukou osahával jeho přirození a bral je do svých úst, a následně se pokusil zavést svůj penis nebo prst do análního otvoru poškozeného, to vše za účelem svého sexuálního vzrušení, v důsledku čehož u něj došlo ke ztopoření pohlavního údu bez ejakulace, přičemž využil psychické a fyzické bezbrannosti poškozeného vyplývající z jeho převahy fyzické a psychické, a také z převahy dospělé autority, kdy poškozený byl vzhledem ke svému

nízkému věku po všech stránkách nedostatečně vyspělý tak, aby mohl jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet, vyhodnotit a dostatečně projevit svoji vůli a dát jednoznačně najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním a odpor k němu nebo se jinak účinně bránit, kdy jednání obviněného nerozuměl, čehož si tento musel být nepochybně vědom a jeho stavu využil k dosažení svého cíle a tohoto jednání se dopustil, přestože věděl, že pošk. nezl. A. V. dosud nedovršíl věku 15 let, což vyplývalo jednak z fyziognomie poškozeného a jednak mu byl věk poškozeného jako bývalému příteli matky poškozeného znám,

t e d y : donutil jiného k pohlavnímu styku a k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti a spáchal takový čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let.

T í m s p á c h a l

pod bodem 1.

zločin znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem 2.

zločin znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

a o d s u z u j e s e

Podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem.

O d ů v o d n ě n í:

Skutkový děj uvedený ve výroku o vině byl prokázán na základě dokazování provedeného u hlavního líčení.

Obžalovaný **Libor B.** u hlavního líčení ke své osobě nejdříve uvedl, že než byl vzat do vazby, bydlel na trvalé adrese Praha xxx, a to asi 13 let. Pracoval v zaměstnaneckém poměru u xxx asi 20 let. Je rozvedený a žádné děti nemá. Má střední všeobecné vzdělání. Žádné trestní stíhání

proti němu neprobíhá. Žádné léky nebere a cítí se zdrav. S matkou nezletilého se zná asi do roku 2003 a nějakou dobu spolu udržovali milenecký poměr.

K II. bodu obžaloby pak obžalovaný uvedl, že za to co se stalo loni v červnu minulý rok, když hlídal A., je plně odpovědný a uvědomuje si, že překročil hranici. Nebylo to z jeho strany úmyslné, prostě se to stalo a on to nebyl schopen zastavit. Stalo se to při nevinném skotačení s A., kdy ta situace vyústila z celodenního hlídání. Po celém dni stráveném s A. mu u něj doma nabídl večeri a on sám šel do sprchy, kam za ním

A. přišel. Řekl A., aby si sundal oblečení a vytřepal si z něj písek. On se dosprchoval a šel do ložnice, kde má věci po sprchování. A. přišel za ním a dělali spolu blbinky a čekali na maminku. Při těch blbinkách, kdy oba byli nazí, se stalo to, že překročil tu hranici, která v té době pro něj byla nepochopitelná. Stalo se to, jak je uvedeno v obžalobě při těch blbinkách. Podle něj se A. jeho penisu nedotýkal a ztopořený penis neměl. Nikdy vůči A. nepoužil násilí, snažil být se starostlivý, a to co s největším otcovským přístupem.

K bodu I. obžaloby obžalovaný uvedl, že v té době A. ještě nechodil do školy a neměl takové ty pravidelné návyky, a když ho on hlídal, tak se stalo asi min. dvakrát nebo třikrát, že se A. pokakal nebo počůral. On tu situaci musel nějak řešit, a protože se třeba stalo, že se sám zašpinil, tak se také třeba svlékl z oblečení a společně se pak s A. myli. Nepřemýšlel, jestli to udělal dobře nebo ne. To co je uvedeno v obžalobě pod bodem I. se nestalo. To co uvedl na policii, se nestalo, byl v pozici obviněného poprvé a byl z toho překvapený a zmatený.

Z důvodů podstatných rozporů ve výpovědích obžalovaného byl, podle § 207 odst. 2 tr. řádu, soudem čten **protokol o výsledku obviněného ze dne 14. 7. 2015**, kde obžalovaný uvedl, že dne 14. 6. 2015 skutečně byl ve svém bytě v Praze xxx s A. V., a že v tom bytě skutečně došlo k tomu, co je uvedeno v usnesení o zahájení tr. stíhání. V ten den de facto nedobrovolně hlídal A., kterého neviděl 9 měsíců. A. převzal v 11.00 hod. v Praze xxx na metru od jeho maminky Veroniky V., která potřebovala jít na brigádu a neměla hlídání. Zpočátku A. hlídat nechtěl, ale Veronika ho uprosila. Nejprve jel s A. na koupaliště na Hostivařskou přehradu, kde byl zhruba od 12.00 hod. do 14.00 hod. odpoledne. Pak s ním jel za kamarádkou na Pankrác a odtud na Letenskou pláň, kde byl nějaký program pro děti. Tam byli společně s tou kamarádkou a jejími dětmi, po skončení se vrátil s A. k sobě do bytu do xxx, kam dorazili až kolem osmé hodiny. Když přišli domů, šel se osprchovat a A. řekl, ať si z oblečení z pískoviště, kde byli před příchodem do bytu, vytřepe do vany písek. A. se vysvlékl úplně do naha a vytřepal písek do vany. Obviněný uvádí, že se sprchoval nahý sám, A. se nesprchoval, ale zůstal nahý. Pak šel s A. do pokoje dělat ty blbosti, což jsou uvedeny v tom usnesení. Iniciátorem toho celého byl on sám. Lehl si nahý do postele na záda a A. si lehl nahý na něj, a to tak, že měl nohy k jeho hlavě a svou hlavu naopak k jeho nohám. Začal pak A. lízat prdelku a pindíka. A. se nijak neotáčel a

jenom mu ukazoval, co mu má olizovat, jestli pindíka nebo zadek. Obviněný uvádí, že cítil, že mu A. manipuluje s jeho přirozením, ale neví, zda to bylo rukou nebo si ho bral do úst. On sám měl penis ztopořený, měl erekci. Vzpomíná si, že když konkrétně A. olizoval konečník, tak si A. sám roztáhl pŕlky. A. se nijak nebránil, protože tam nebylo žádné násilí. Celé to mohlo trvat cca 10-20 minut. Nijak se přitom nebavili. Skončilo to vše úplně přirozeně, k vyvrcholení u něj nedošlo. Oba dva se šli poté osprchovat. A. vše dělal naprosto spontánně, nebránil se tomu. Veronika si pro A. přišla kolem 21.30 hod. A. nebyl nijak zaražený nebo vyplašený a nic mámě při jejím příchodu neřikal. Pak jej Veronika opět uprosila, zda by je neodvezl na ubytovnu. A. během cesty usnul. To, k čemu došlo s A., považuje za své osobní lidské selhání. Ví, že A. ublížil, ale opravdu neměl touhu po A. těle, byť měl erekci. Neví, proč se takového jednání dopustil. Považuje se za heterosexuála, vzrušují ho mladé štíhlé ženy tak ve středním věku. Muži jej po sexuální stránce nepřitahují vůbec, rovněž tak ani malí či dospívající chlapci.

Dále obviněný uvedl, jaké sexuální praktiky se mu líbí s ženami a jaké polohy upřednostňuje. Následně vypověděl k událostem, k nimž došlo od června 2014 do srpna 2014. K tomu uvedl, že když hlídal A. ve městě, tak to bylo normální, protože si je mohla Veronika kdykoliv zkontrolovat. Vždycky se to ale s A. zvtlo, když byl u něj v bytě. Bylo to tak, že když přišli z venku, tak se osprchovali, pak šli do postele a tam to s A. dělali. Oba byli nazí.

Neuměl to zastavit. Dělali zhruba to samé jako v červnu 2015. Olizovali si pindíky, prdélky, obviněný uvádí, že byl aktivnější v olizování A. pindíka a prdélky. A. jemu přirození ani zadek neolizoval. Je pravdou, že A. olizoval jeho konečník, ale penis se mu tam zavádět nepokoušel. On sám měl ztopořený penis a byl vzrušený, ale neměl z toho kdoví jaký požitek. Nikdy s A. neejakuloval. Nikdy vůči A. nepoužil násilí, ale z A. strany to asi dobrovolné nebylo, ale nikdy nepoužil násilí, agresí nebo hrozbu. To, že to z A. strany nebylo dobrovolné, usuzuje z toho, že je mnohem starší než A. a měl to mít pod kontrolou. V té době byly A. čtyři roky, letos je mu pět let. Když k tomu poprvé v červnu 2014 s A. došlo, nejprve si spolu hráli a pak do jeho hlavy vešla myšlenka, která už neodletěla. Napadlo jej, že by mohl mít s A. nějaké intimní doteky, pak do toho přišla i ta nahota. Postupně se tedy začal A. dotýkat a pak stále do toho spadával dál a dál. A. reagoval jako čtyřleté dítě, byl z toho překvapený, bylo to pro něj nové. Vše asi začalo tím, že A. se několikrát počůral a pokakal a on ho pak musel mýt a sprchovat, tedy ho musel také svléknout do naha. Pak už to dál pokračovalo a on neměl sílu se svému chování vzepřít a udat se. Postupně jednání vůči A. zintenzivnil, nejprve se ho jen dotýkal ve vaně, pak se to přesunulo i do postele a postupně došlo i na to lízání konečníku a pind'oura. A. se nijak nebránil ani se nevztekal. V září 2014 šel A. do školky. Veronika chtěla, aby byl strejda na hlídání, ale vztah s ním mít nechtěla, s čímž nesouhlasil, a proto pak 9 měsíců A. neviděl. Veronika za ním chodila celý červen 2015, před tím se vídali tak 1x za dva měsíce. Toho 14. června ho uprosila, aby A. hlídal. Veronika se mu vždy líbila, ale ona velký zájem neměla. Intimní vztah mezi nimi trval od roku 2013 do roku 2014. Někdy po 14. červnu 2015 za ním Veronika přišla a říkala, že si A. pustil pusu na špacír a ptala se ho, jestli A. lízal prdelku a

pindíka, což popřel, aby ji nestresoval. I nadále po něm Veronika chtěla, aby A. hlídal, což odmítl. Závěrem uvádí, že svého činu hluboce lituje a považuje ho za své lidské selhání. Za homosexuálního pedofila se nepovažuje a nikdy se obdobného jednání vůči jakémukoliv dítěti nedopustil.

Po přečtení protokolu pak obžalovaný uvedl, že se bude držet toho, co uvedl do protokolu na policii.

U hlavního líčení byla vyslechnuta svědkyně **Veronika V.**, která je matkou poškozeného. S obžalovaným se seznámila někdy v roce 2004, byli lepší kamarádi. Nějakou dobu se stýkali i jako milenci, to bylo asi do roku 2014. Nikdy si nevšimla, že by obžalovaný měl rád nějaké zvláštní sexuální praktiky. O tom co se stalo, jí řekl sám A.. Řekl jí, že mu strejda Libor lízal pindíka i prdku a taky, že předloni mu strejda Libor ukazoval uzlíka, přičemž uzlík byl pro A. přirození. Říkal to i jeho babičce a jejich sousedovi z ubytovny. Když s těmito informací konfrontovala obžalovaného, tak jí řekl, že to není pravda a proč by to dělal. Jelikož si nebyla jistá, do jaké míry to může být pravda, šla se zeptat na policii, ptala se i učitelky ve školce. Nechtěla nikoho křivě obvinít, protože si A. často vymýšlel a měl bujnou fantazii. Poté byla policií poslána do Bohnic. A. jí pak jednou při cestě do školky na hračkách ukazoval, co mu strejda Libor dělal. Obžalovaný hlídal A., když ona musela na brigádu a nemohla nikde jinde zajistit hlídání. V roce 2014 hlídal obžalovaný A. často třeba 2-3 krát do týdne. Bylo to ještě před tím, než A. začal chodit do školky. Před nástupem do školky se občas stalo, že se A. počural nebo pokakal. Ve školce se počůral za tu dobu asi jen dvakrát. A. měl strejdu Libora rád, většinou se k němu těšil. Nikdy by jí nenapadlo, že by tohle mohl obžalovaný udělat, jelikož ví, že sám obžalovaný má synovce o půl roku staršího než je A. a taky hlídal děti i obžalovaného bývalé přítelkyni.

U hlavního líčení byla vyslechnuta svědkyně **Janka V.**, která je babičkou poškozeného. Uvedla, že obžalovaného zná již delší dobu a do nedávna si myslela, že je to normální a slušný chlap. O té celé věci ví jen tolik, co jí vykládal A., když ho hlídala. Říkal jí, že mu strejda Libor lízal pindíka a prdku a mělo to být opakovaně. A. jí to řekl nějak loni asi dvakrát v časových odstupech půl roku.

U hlavního líčení byl vyslechnut svědek **Pavel B.**, který je bratrem obžalovaného. Obžalovaného popsal jako klidného člověka, který je bouřlivák pouze v situacích kdy se cítí jistý v kramflecích. Obžalovaný je organizovaný ve smyslu pracovních i domácích povinností a je hodně založený na rodinu. Co se týče intimního života obžalovaného ví jen tolik, že když

obžalovaný studoval na ČVUT, tak měl přítelkyni Andreu a poté měl ještě jeden vztah, který vyvrcholil v krátké manželství. Důvod rozvodu však neví.

Detailní informace k tomu, co je jeho bratrovi kladeno za vinu neví. Informace, které ví, mu byly sděleny advokátkou a také částečně z obvinění které mu bylo čteno na policii při výslechu. S jeho rodinou se stýká obžalovaný často a často jim hlídal děti, proto ho překvapilo, když mu bylo policií sděleno, aby se zeptal doma dětí, zda se k nim obžalovaný choval nějak nestandardně. Poškozeného nezl. A. viděl jednou, když ho obžalovaný přivedl v rámci jednoho hlídání k nim domů. Žádného podivného chování obžalovaného vůči poškozenému A. si nevšiml. Sám se snaží obžalovaného často ve výkonu vazby navštěvovat, ale o tom z čeho je obviněn se s ním nebaví. V dopisech, co mu obžalovaný posílá, je vidět, že něčeho lituje.

U hlavního líčení byla vyslechnuta svědkyně **Ing. Andrea R.**, která uvedla, že není v žádném příbuzenském vztahu k obžalovanému. Obžalovaného zná asi od roku 1988, kdy studovali společně na vysoké škole. Hodně se v té době kamarádili a trávili spolu většinu volného času. V podstatě ho zná jako člověka, který žije podle zákonů, tak jak se má. Poté se dlouho neviděli asi od roku 1999 až do roku 2013, kdy se náhodně potkali. Od té doby se stýkají pravidelně. Vypomáhal jí s dětmi, v domácnosti. Ona sama má dvě děti ve věku 8 let.

Sama je rozvedená a proto často potřebovala od obžalovaného pomoci. Byli spolu i na dovolené. Co se týče dětí, rozhodně nikdy neměla pocit, že by její děti byly s obžalovaným v nebezpečí spíše naopak. Poškozeného nezl. A. viděla jednou v rámci jednoho hlídání a žádného divného chování obžalovaného vůči poškozenému nezl. A. si nevšimla. Ohledně sexuálních preferencí obžalovaného ví z vlastní zkušenosti, že je obžalovaný na ženy a rozhodně si nemyslí, že by obžalovaného lákaly nebo že by měl nějaký sexuální vztah k dětem či chlapcům nebo mužům.

U hlavního líčení byl soudem čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie a byli vyslechnuti **znalci MUDr. Vlastimil Tichý a prof. PhDr. Petr Weiss**, kteří shodně uvedli, že stvrzují svůj písemně podaný znalecký posudek. Ze závěrů znalce psychiatra vyplývá, že obžalovaný netrpí a ani v době páchaní tr. činů netrpěl duševní chorobou ani poruchou ani závislostí na alkoholu ani jiné návykové látce. Z čistě psychiatrického hlediska byly v době páchaní tr. činů schopnosti rozpoznávací i ovládací u obžalovaného zcela zachovalé. U obžalovaného nebyla prokázána porucha sexuální preference. Byla zjištěna xxx. Současný zdravotní stav obviněného je t.č. stabilizován, obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení. Obžalovaný není společností nebezpečný a není navrhováno žádné ochranné léčebné opatření. Co se týče znalce psychologa, tento uvedl, že obžalovaný je jedinec intelektově průměrný, u něhož nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy, sexuální deviace v pravém slova smyslu, zvýšené agresivity, těžším neurotickém onemocnění hysterických, osobnostních rysech, tendencích ke

konfabulacím. Motivace inkriminovaného tr. činu není podmíněná žádnou vážnější psychickou nebo sexuální patologií a souvisí z psychologického hlediska pravděpodobně především s jeho osobnostními charakteristikami. Obžalovaný sám jako hlavní motiv svého činu uvádí zvědavost. Znalec dále uvádí, že obžalovaný není osobou primárně agresivní a alkoholismus u něj zjištěn nebyl. Jeho schopnosti vnímat, zapamatovat si, hodnotit a reprodukovat prožité události jsou plně zachovalé. Vzhledem k postojové otevřenosti a nepřítomnosti vážnější psychické, sociální nebo sexuální patologie jsou předpoklady resocializace obžalovaného, pokud mu bude prokázáno jednání, které je mu kladeno za vinu, dobré.

Znalci poté odpovídali na dotazy soudu a stran trestního řízení, kdy uvedli, že u obžalovaného nezjistili sexuální preference zaměřené na malé děti nebo chlapce. Pro chování obžalovaného nemají jiné vysvětlení než, že se obžalovaný svého jednání dopustil ze zvědavosti, které bylo jistě vedeno snahou o sexuální vzrušení, nicméně snaha nebyla v žádném případě podmíněna nějakou patologií sexuální nebo psychickou. Obžalovaného chování bylo zřejmě motivováno jeho osobnostními rysy, především xxx, která obžalovanému umožnila použít dítě jako náhradní sexuální objekt. To že obžalovaný nedokázal ovládnout své jednání, nebylo nezvládnuté z jakýchkoli chorobných důvodů, jelikož u obžalovaného nebyla shledána žádná choroba nebo porucha, která by z psychiatricko sexuologického hlediska snižovala obžalovaného ovládací schopnosti. Obžalovaný to mohl subjektivně pociťovat pouze jako nutkání, avšak nezvládnutí obžalovaného chování nebylo z patologických důvodů. Neexistuje žádná možnost objektivně prokázat, zda obžalovaný měl nebo neměl ejakulaci. Obžalovaný měl problémy xxx po úrazu, kdy zřejmě došlo k narušení nějakých nervových drah. U obžalovaného pravděpodobnost protispolečenského jednání v budoucnu hodnotí jako nízkou.

U hlavního líčení byl čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie a byla vyslechnuta **znalkyně PhDr. Tereza Soukupová**, která uvedla, že stvrzuje svůj písemně podaný znalecký posudek. Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že nezletilý je schopen pochopit i reprodukovat základní smysl prožitých událostí. Nelze se dostatečně spoléhat na přesnost detailů a časové řazení reprodukováných událostí. Nezletilého obecná věrohodnost je snížena vývojovým stádiem, ve kterém se nachází – předškolní období, kdy má přirozeně sklon ke konfabulacím. Konfabulace jsou v tomto věku přirozenou součástí vývoje dítěte. Nezletilý netrpí duševní chorobou ani poruchou. Kognitivní schopnosti nezletilého se nacházejí v pásmu xxx. Osobnost nezletilého není vývojově ještě na takové úrovni, aby bylo možné hodnotit jeho životní hodnoty, morálně hodnotící přístupy a sebehodnocení. Jeho dominantními vztahy jsou vztahy k rodičům, k matce je silně citově vázán. Nezletilý nemá obtíže v kontaktu s cizími lidmi. Popis průběhu trestné činnosti, která měla být na poškozeném spáchána, je adekvátní jeho věku a znalostem. U nezletilého nedošlo k rozvinutí

posttraumatické stresové poruchy, ale do budoucna nelze vyloučit, že se psychosexuální vývoj nezletilého v důsledku prožitých událostí urychlí.

Znalkyně poté dopovídala na dotazy soudu a stran trestního řízení, kdy uvedla, že byla přítomna samotnému výslechu nezl. A., když byl veden ve výslechové místnosti a projev nezletilého byl adekvátní jeho věku a té situaci. V průběhu výslechu nezletilý přecházel z „ich-formy“ do „er-formy“, kdy hovořil o Matýskovi, což je obvyklé jelikož došlo zřejmě k tomu, že nezletilý byl zmatený, že teď věděl, že dělal něco, co nebylo správné. Pro nezletilého by bylo ohrožující říct, že něco dělal špatně, proto došlo ke střídání těch rolí, aby měl pro sebe nezletilý dobrý pocit. Je běžné, že děti, které byly vystaveny nějakému sexuálnímu chování, které ještě nebylo adekvátní k jejich vývojové úrovni, tak u těchto dětí dochází k předčasnému sexuálnímu vývoji. Co se týče toho násilí, kdy se nezletilý vyjádřil, že ho strejda škrábnul a pak ho tahal za vlasy, tak to je velice spekulativní, jelikož se nezletilý nachází ve věku, kdy si upravuje realitu tak, aby to ladilo s tím, co prožívá. Pokud k tomu jednání došlo, tak mu bylo nepříjemné.

Podle § 211 odst. 1 tr. řádu, za souhlasu stran trestního řízení, soud četl protokol o výslechu svědka **Romana P. na** č.l. 170- 173. Svědek uvedl, že přechodně bydlí na ubytovně xxx v Praze xxx, a to zhruba cca 15 měsíců. O patro výše bydlí i Veronika V. se svým nezletilým synem A. V.. Občas jí hlídal A., který na něho působil jako normální dítě. Byl upovídaný. Asi před půl rokem, když A. hlídal, na něm nezaznamenal nic zvláštního. Potom hlídal A. asi před dvěma měsíci, kdy mu A. sám od sebe řekl, že mu strejda Libor dává pusinky na zadeček a na pindíka. Když mu to A. říkal, nebyl u toho nijak skleslý nebo rozrušený. Zeptal se ho, jestli mu to dělal opravdu strejda Libor, a A. mu to potvrdil. Když mu to A. řekl, lekl se, a když předával A. jeho matce Veronice V., vše jí řekl. Veronika mu na to řekla, že už o tom něco slyšela, nebo že to ví, a nic dalšího k tomu nevedla, snad jen, že už ta věc je uvedena na policii. Od té doby A. nehlídal.

Podle § 102 odst. 2 tr. řádu, byl proveden důkaz **přehráním obrazového a zvukového záznamu, který byl pořízen při výslechu nezletilého A. V.**, kde nezletilý uvedl, že byli se strejdou Liborem na bazénu a mamka ho dala k němu na hlídání. Strejda Libor si zakryl hlavu a lízal mu prďku a pindíka. Dělal mu to doma u sebe. Nezletilý uvádí, že takové věci se dětem nedělají. Na dotaz uvádí, že strejdovi nic nelízal. Dále uvádí, že mu strejda udělal bebíčko, že ho škrábnul, protože si myslel, že mu to oplatí, ale on to neudělal. Pindíka a prďku mu strejda Libor lízal víckrát, a to i v xxx. Když mu strejda lízal pindíoura a prďku, tak strejda byl svlečený, ale on oblečený. Strejda mu udělal díru do spodárů. Když mu to strejda dělal, tak mu ještě jinak neubližoval, ale vyhrožoval mu, a to tak, že na něj řval, že už za ním nebude chodit a říkal mu sprostá slova. Strejdy Libora se přitom nebál, ale nelíbilo se mu, co mu strejda dělá, což mu také řekl, ale strejda nepřestal. Následně nezletilý ukazuje na loutkách, co mu obžalovaný dělal.

Nezletilý nejprve svléká loutku s tím, že strejdovi sundával kalhoty, protože mu to oplatil. Nezletilý nadále trvá na tom, že on sám svlečený nebyl. Na dotaz uvádí, že strejda nechtěl, aby mu sahal na pindíka a pytlík a on mu na nic nesahal. Nikdy se spolu nekoupali ani spolu neleželi v posteli. Nezletilý uvádí, že už se nikdy nechce s obžalovaného vidět. Nemá ho rád. Na závěr výslechu si nezletilý vzpomněl, že mu obžalovaný šťoural do prdčky šroubkem. Následně opravuje, že šťoural Matýskovi, o němž předtím hovoří v tom smyslu, že strejda Libor s Matýskem spolu leželi na zádech v posteli a prděli, přičemž strejda Libor potom Matýska bouchal a škrtil ho a také ho svléknul a kopnul. Na počátku výslechu nezletilý také uvedl, že ví, že kdyby on lízal strejdovi Liborovi prdčku a pindíka, že by ho zavřeli policajti. Ze strany policejního orgánu mu bylo sděleno, že by ho za to nikdo nezavřel, protože je ještě malý kluk. Na dotaz nezletilého zda by ho zavřeli, kdyby byl velký, mu policejní orgán sdělil, že pokud by byl velký jako strejda Libor, tak ano.

Soud procesním postupem podle § 213 odst. 1 řádu předložil stranám trestního řízení k nahlédnutí následující důkazy listinné povahy, a to:

svazek č. 1

- fotodokumentace zadrženého podezřelého na č.l. 5
- protokol o zadržení osoby podezřelé na č.l. 60-61
- seznam věcí zadrženého podezřelého na č.l. 62
- protokol o vazebním zasedání konaném u OS pro Prahu 6 dne 16.7.2015 na č.l. 70-72
- poučení poškozené zákonného zástupce V. V. na č.l. 124-127
- výpis facebookové komunikace mezi V. V. a L. B. na č.l. 145-147
- zpráva MČ Praha 18 odboru soc. péče a zdravotnictví o poměrech v rodině nezl. A. V. na č.l. 184
- individuální plán sepsaný odborem soc. péče a zdravotnictví MČ Praha 18 na č.l. 185
- vyhodnocení situace dítěte a rodiny (odbor soc. péče a zdravotnictví MČ Praha 18) na č.l. 186-187
- protokol z osobního jednání před odborem soc. péče a zdravotnictví s V. V. na č.l. 188-189
- záznam o jednání V. V. se sociální pracovníci na č.l. 191
- protokol z osobního jednání s referentkou odboru soc. péče a zdravotnictví, oddělení sociální právní ochrany dětí a V. V. ve věci nezl. A. V. na č.l. 192
- průběžný záznam o situaci nezl. A. V. na č.l. 193
- zpráva o pověsti z místa bydliště ve vztahu k obžalovanému na č.l. 196
- zpráva xxx ve vztahu k pracovnímu hodnocení L. B. na č.l. 199
- mzdové listy zaměstnavatele obžalovaného ve vztahu k obžalovanému na č.l. 200-206

- zpráva VS ČR Praha – Ruzyně – hodnocení vazebně stíhaného obviněného na č.l. 209
- záznam o povolování korespondence na č.l. 210-212
- opis RT na č.l. 213
- záznam o prostudování spisu obhájkyň a obviněný na č.l. 216-217
- vyrozumění o změně právní kvalifikace na č.l. 220 + doručenky

svazek č. 2

- opis RT z 8.12.2015
- opis RT z 18.12.2015

Soud poté zhodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Výpověď obžalovaného Libora B. soud hodnotí jako věrohodnou. Obžalovaný v úvodu hlavního líčení měl tendence svou vinu zejména u bodu I. obžaloby popřít, avšak ve své závěrečné řeči obžalovaný uvedl, že při své úvodní výpovědi u hlavního líčení se z nepochopitelného důvodu snažil nějak zpochybnit svou původní správnou výpověď, kterou uvedl v přípravném řízení na policii a plně na ni odkázal. Výpověď obžalovaného, která byla před soudem čtena, je velice podrobná a i proto ji soud považuje za pravdivou. Obžalovaný ve své závěrečné řeči vše opětovně doznal v plném rozsahu obžaloby, a uvedl, že svého jednání lituje. Jediné, co obžalovaný sporuje, je tvrzení obžaloby, že nezletilému A. zkoušel zavést penis či prst do análního otvoru.

Výpovědi Veroniky V. a Janky V. soud považuje za jasné a věrohodné, kdy obě svědkyně vypovídaly shodně jako v přípravném řízení. Obě svědkyně také přesně vypověděly, co jim nezletilý sdělil a pouze tak doplnili a potvrdili tvrzení nezletilého a i obžalovaného.

Výpovědi Pavla B. a Ing. Andrei R. považuje soud za věrohodné. Oba svědci vypovídali k dokreslení osoby obžalovaného a pouze potvrdili závěry znaleckého posudku, že obžalovaný netrpí a netrpěl poruchou sexuální preference. Oba svědci shodně uvedli, že nepozorovali žádné zvláštní chování či vystupování obžalovaného vůči dětem a sami se nebáli obžalovanému své děti svěřit.

Čtenou výpověď svědka Romana P. soud hodnotí jako věrohodnou, kdy výpověď svědka pouze potvrzovala výpověď Veroniky V. a nezletilého. Svědek dle názoru soudu vypověděl pravdivě, to co slyšel od nezletilého.

Ke znaleckým posudkům a listinným důkazům provedeným u hlavního líčení soud v rámci hodnocení uvádí následující.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie vyhotovený znalci MUDr. Vlastimilem Tichým a prof. PhDr. Petrem Weisssem soud hodnotí jako správný, jasný a úplný. Znalci bylo zhodnoceno, že u obžalovaného nebyla prokázána porucha sexuální preference. Byla zjištěna anamnesticky udávaná xxx. Motivace inkriminovaného tr. činu není podmíněná žádnou vážnější psychickou nebo sexuální patologií. To, že obžalovaný nedokázal ovládnout své jednání, nebylo nezvládnuté z jakýchkoli chorobných důvodů, jelikož u obžalovaného nebyla shledána žádná choroba nebo porucha, která by z psychiatrickosexuologického hlediska snižovala obžalovaného ovládací schopnosti. Obžalovaný to mohl subjektivně pociťovat pouze jako nutkání, avšak nezvládnutí obžalovaného chování nebylo z patologických důvodů. Znalecký posudek byl pak oběma znalci u soudu přesvědčivě obhájen a znalci bylo odpovězeno na dotazy.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie vyhotovený znalkyní PhDr. Terezou Soukupovou soud hodnotí jako správný, jasný, úplný a klíčový. Znalkyně především potvrdila, že výpověď nezletilého je pravdivá a před soudem konstatovala, že nezletilý je schopen pochopit i reprodukovat základní smysl prožitých událostí. Avšak nelze dostatečně spoléhat na přesnost detailů a časové řazení reprodukováných událostí, kdy je tato věrohodnost nezletilého snížena vývojovým stádiem, ve kterém se nachází. Znalecký posudek byl u hlavního líčení přesvědčivě vysvětlen, obhájen a znalkyní bylo i podrobně odpovězeno na dotazy stran trestního řízení.

Další listinné důkazy pouze doplňují celkovou situaci. Obžalovaný je tedy usvědčován svou vlastní výpovědí, při které se doznal, s výhradou, že nezletilému zkoušel zavést penis či prst do análního otvoru, výpovědí nezletilého, dále výpověďmi svědkyní Veroniky a Janky V., svědka Romana P. a znaleckými posudky.

Za klíčový důkaz, vedle doznání obžalovaného, soud považuje záznam výslechu nezletilého A. V., kdy nezletilý vypověděl a na loutkách názorně předvedl, co mu obžalovaný dělal. Výpověď nezletilého a obžalovaného se až na pár drobností shoduje a doplňuje. Nezletilý na konci své výpovědi zmínil, že ho obžalovaný šťoural do análního otvoru „šroubkem“, což ale obžalovaný u hlavního líčení popřel.

Závěrem lze shrnout, že obžalovaný se usvědčuje především svou podrobnou výpovědí, která byla soudem čtena a při které se doznal k oběma bodům obžaloby a na kterou u hlavního líčení plně odkázal. Doznání obžalovaného pak doplňuje a potvrzuje výpověď poškozeného nezletilého A., který také vše předvedl na demonstrativních loutkách. Výpověď nezletilého A. stvrzuje i provedený znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace

klinická psychologie, kde bylo v závěru posudku znalkyní konstatováno, že výpověď nezletilého A. je pravdivá až na přesnost detailů. Na základě důkazní situace, to jest výpověď poškozeného, jeho matky, babičky, svědka P., kterým se nezletilý svěřil, je vina obžalovaného jednoznačně prokázána. To co obžalovaný vypověděl, koresponduje s ostatními důkazními prostředky před soudem provedenými.

Jednotlivé důkazní prostředky na sebe navazují, vzájemně se doplňují a soud po jejich celkovém zhodnocení uvádí, že na základě výše uvedených a hodnocených důkazních prostředků byl zjištěn a prokázán skutkový děj uvedený ve výroku o vině. Výše uvedenými důkazními prostředky byl skutek uvedený ve výroku o vině bez pochybností prokázán.

Ve shodě s obžalobou bylo soudem prokázané protiprávní jednání obžalovaného Libora B. právně posouzeno pod bodem I. a II. obžaloby jako zločin znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Základní skutková podstata trestného činu znásilnění ve smyslu § 185 odst. 1 tr. zákoníku je jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby a to buď stejného či jiného pohlaví, kdy se tedy jedná nejen o soulož ale i o pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží, tedy například orální pohlavní styk ale také i pouhé osahávání genitálii muže či ženy a podobně. Podstatný je zde především fyzický kontakt s jinou osobou. Předmětem tohoto trestného činu je vždy člověk a nezávisí na věku či pohlaví znásilňované osoby. Za kvalifikovanou skutkovou postatou podle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku je považováno provedení obdobného pohlavního styku jako styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, která nastává u souložce, kdy za něj považujeme především orální a anální styk. Z důvodu, že obžalovaný se výše uvedeného jednání dopustil na dítěti mladším 15 let, se zřetelem na skutečnost, že obžalovanému byl znám věk poškozeného a i s ohledem na fyzickou vyspělost poškozeného, naplnil tak obžalovaný svým jednáním okolnosti kvalifikace skutku podle § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný se svého jednání dopustil na nezletilém, když mu byl nezletilý svěřen v dobré víře matkou nezletilého. Obžalovaný zneužil bezbrannosti nezletilého, kdy nezletilý nebyl ještě způsobilý chápat význam jednání obžalovaného a obžalovaný dále také využil důvěry nezletilého k jeho osobě. Nezletilý vzhledem ke svému věku a vzhledem k důvěře k osobě obžalovaného nedokázal posoudit, zda je jednání obžalovaného špatné a že by tohle jednání vůči své osobě neměl obžalovanému dovolit. Obžalovaný se svého jednání dopustil opakovaně a podle svých slov své jednání vůči nezletilému nedokázal zastavit, avšak jak vyplývá ze znaleckého posudku, rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly plně zachovány, a tudíž obžalovaný si musel plně uvědomovat i s ohledem na své vzdělání, věk, že se na nezletilém dopouští závažného trestného jednání. Jak také ze znaleckého posudku vyplývá, obžalovaný tak činil za účelem svého sexuální vzrušení. I přes to, že obžalovaný věděl, že není schopen své jednání vůči nezletilému zastavit či jej

ovládat, tak v hlídání nezletilého pokračoval. Obžalovaného jednání tedy lze považovat za účelové a vědomé.

Podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku je čin spáchán úmyslně jestli pachatel věděl, že způsobem uvedeným v trestním zákoně, poruší nebo ohrozí zájem chráněný takovým zákonem (zde zájem svobodného práva člověka rozhodování o svém pohlavním životě) nebo alespoň věděl, že může uvedený zájem porušit nebo ohrozit a chtěl takové porušení nebo ohrožení způsobit. Slovem chtěl je vyjádřena jak volní složka, tak i složka vědomostní, neboť v psychice pachatele nutně musela existovat i představa o chráněném zájmu, vůči němuž směřovala vůle pachatele ho poškodit nebo ohrozit. Pokud pachatel předpokládal, že k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem nezbytně a nutně dojde, jde vždy o úmysl přímý, neboť pokud pachatel pokládá uvedený následek za nutný, zcela jistě jej také chce, a nejde tudíž o pouhé srozumění s tím, co pachatel svým jednáním působí.

Obžalovaný byl srozuměn s věkem nezletilého, a to i pak s ohledem na fyzickou vyspělost, vzhled, chování a vyjadřování se nezletilého. Obžalovaný úmyslně zneužil bezbrannosti nezletilého k ukájení svého pohlavního pudu. Jednání obžalovaného tak bylo zcela účelové a obžalovaný musel být srozuměn s následky svého jednání vzhledem k svému věku a vzdělání. Jak i vyplývá z výpovědi obžalovaného, obžalovaný si byl plně vědom, že jeho jednání vůči nezletilému není v pořádku a je tedy protiprávní. Zločin znásilnění je úmyslný trestný čin.

K osobě obžalovaného soud uvádí, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán a dle sdělení zaměstnavatele se jedná o dobrého zaměstnance, který nemá v zaměstnání problémy, je velmi slušný a lze ho hodnotit jako bezproblémovou osobu.

Při ukládání trestu soud vycházel z trestní sazby § 185 odst. 3 tr. zákoníku umožňující uložit trest odnětí svobody 5-12 let. Státní zástupkyně bylo navrhováno uložit obžalovanému trest na samé dolní hranici zákonné trestní sazby § 185 odst. 3 tr. zákoníku. Soud vycházel při stanovení výměry trestu z povahy a závažnosti spáchaného zločinu s přihlédnutím k osobě obžalovaného a jeho doznání se ke svému jednání. Soud se domnívá, že obžalovanému nelze uložit trest na samé dolní hranici trestní sazby, a to z důvodu výrazné přitěžující okolnosti dle § 42, písm. m) tr. zákoníku neboť obžalovaný se jednání pod bodem I. dopustil nejméně v 10 případech a s odstupem roku se jednání dopustil opětovně. Jako k polehčující okolnosti soud přihlédl ke skutečnosti, že se obžalovaný ke svému jednání doznal a také, že obžalovaný nebyl v minulosti nikterak soudně trestán, měl stálý pracovní poměr, vedl řádný život a svého jednání lituje. Jelikož se obžalovaný dopustil dvou trestných činů, uložil mu soud trest úhrnný dle § 43 ods. 1 tr. zákoníku. Soud vzal v potaz všechny rozhodné skutečnosti daného případu a uložil obžalovanému trest těsně nad dolní hranicí trestní sazby, tedy trest odnětí svobody ve výměře 6 let. Uložený trest dle názoru soudu odráží po právu škodlivost spáchaného činu.

Jelikož byl soudem obžalovanému za úmyslný zvlášť závažný zločin uložen trest odnětí svobody ve výměře 6 let odnětí svobody, měl být dle ustanovení § 56 odst. 2 písm. c), pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Takovéto zařazení se však soudu jevilo; s ohledem na skutečnost, že obžalovaný dosud nikdy nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody; jako přespříliš přísné a tak s ohledem na stupeň a povahu narušení obžalovaného byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s dozorem v souladu s § 56 odst. 3 tr. zákoníku. Soud je přesvědčen, že pro obžalovaného bude v mírnějším typu věznice lépe zaručeno, aby neztratil pracovní návyky, byl v kontaktu s rodinou a snad v budoucnu vedl řádný život.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **l z e p o d a t** odvolání do **o s m i** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **m á** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává buď i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 14. ledna 2016

Mgr. Petr Hovorka v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

Kateřina Veselská